

Giendomspriserne og alle andre Værdier ere stegne, saa kan da Ingen være blind for, at det er en Produktion, som Jernbanerne have bragt, og som ikke blot bringer Velstand ind i de Privates Lomme, men derigjennem ogsaa til Staten. Indtægternes Stigning have i de sidste 5 Aar udgjort c. 10 Millioner Kr., hvis jeg ikke tager meget feil. Saa vidt jeg husker, vare Indtægterne i 1870 13. Millioner Kr., medens de nu omtrent udgjøre 23 Millioner Kr., og hvorledes skulde denne Indtægt for Statskassen være kommen tilstede, dersom ikke hele Befolkningens Velstand var bleven forøget ved den Omsætning og Afkastning af Landets Produkter, som Jernbanerne nu tilstede, og hvorved atter er fremkaldt en større Forbrug hos alle Klasser af Befolkningen? Det er min fulde Overbevisning, at herved det ærede Medlem som Finantsminister eller nogen af de andre her tilstede værende Herrer, der have været Finantsministre, nogenstunde har erhvervet et saa godt rentebærende Aktiv for Staten som det, den høitærede Konseilspræsident har saa stor Fortjeneste af at have anskaffet ved at fremme Anlægget af Jernbaner. Det er det sikreste og bedste Aktiv, som Staten eier. Derfor haaber jeg ogsaa, at det ærede Medlem, naar Finantsloven i det 11te Aar kommer hertil, enten vil staa ganske alene med denne særegne Mening eller ogsaa, trykt af den store Mængde Kjendsgjerninger, vil lade sig bevæge til at forandre sin Anskuelse meget betydeligt.

Men som det forholder sig med det ærede Medlems Betragtninger med Hensyn til Jernbanevæsenet, saaledes forekommer det mig ogsaa, at det forholder sig med hans Betragtning af disse Procenter, som udredes af Staternes Indtægter til Forsvarsforanstaltninger. Hvad et Land skal anvende til Forsvarsforanstaltninger, er Noget, som man virkelig ikke kan udregne i Procenter, thi det kommer da først og fremmest an paa, hvilken Pris Folket sætter paa at bevare sin Selvstændighed og sin Frihed. Har et Folk den Anskuelse — den være nu rigtig eller ikke rigtig — at Frihed og Selvstændighed er det høieste Gode, saa spørger dette Folk ikke om, hvormange Procent af Indtægten det bør anvende paa at have disse Goder; men det offrer, hvad det formaar, for at kunne beskytte det og kjæmpe for at beholde det til det Yderste. Dette regnes ikke ud i Procenter. Naar det ærede Medlem sammenligner, hvad Procent Frankrig udreder til sine Forsvarsudgifter, og hvad Danmark udreder til sine Forsvarsudgifter, og kommer til det Resultat, at Danmark procentvis udreder Mere, saa vil jeg gjerne tro, at det er saa, skøndt de Regnestykker, der herom nu af det høitærede Medlem opstilles, egentlig kun tjene til Berigtigelse af privat Mellemværende mellem det ærede Medlem og den ærede Folketingsmand, der blev nævnt her, angaaende hvis Tal der ere rigtige, enten Gotthafalenderens og det ærede Med-

lems eller den Andens. Men jeg vil dog dertil svare: Bevis, at Frankrig anvender Nok paa sine Forsvarsudgifter. Jeg antager, at Frankrig anvender for Lidt derpaa, og jeg frygter, at det vil vise sig ved en Bide preussisk Krig, at Frankrig har anvendt for Lidt paa sine Forsvarsudgifter; skulde vi saa risikere det Samme? Nei, den Slags Beregninger kunne være meget gode i en Regnebog og i en Regnekunst, men ikke lige over for et levende Folks Bevidsthed. — De øvrige Punkter, som det ærede Medlem nævnte, vare mig noget for lærde, og jeg er ikke i Stand til at imødegaa dem. Kun hine to Punkter har jeg villet frembringe, fordi det strider aldeles mod min Følelse og Opfattelse, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem dærom ogsaa idag har fremfat.

Udsig: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen her angaaende de Spørgsmaal, som ville faae nærmere Forhandling og Afgjørelse ved den følgende Behandling, og lige saa lidt skal jeg indlade mig paa Bemærkninger med Hensyn til Omner, som senest have været gjorte til Gjenstand for Behandling her i Salen; men jeg kan dog ikke lade være at benytte denne Leilighed til at gjøre en Hensigt til den høitærede Finantsminister med Hensyn til en Sag, som jeg tror saavel i mange andre Henseender er af særlig Interesse, som ogsaa navnlig med Hensyn til Tilveiebringelsen af det Materiale, der til enhver Tid maa påføres for at kunne tilveiebringe en grundig Bedømmelse af vore finantsielle Forhold. Jeg sigter herved til Fremme af Arbejderne ved det statistiske Bureau. Jeg anerkjender fuldelig, at dette Bureau for Liden bestyres med en særlig Dygtighed og med en meget levende Interesse for Sagen; men ikke desto mindre tror jeg, at dets Virksomhed i adskillige Henseender lader Noget tilbage at ønske og navnlig i Henseende til den Hurtighed, hvormed de statistiske Meddelelser udgives, og jeg skal i saa Henseende fremhæve de handelsstatistiske Meddelelser. Det er ganske vist, at der i den senere Tid er foregaaet en Del Forbedringer med disse, men det synes nu dog, at naar det tages i Betragtning, at man først i indværende Maaned har kunnet se Oversigten over Indførsel og Udførsel i Oktober Kvartal forrige Aar, er det saa sent, at disse Meddelelser fremkomme, at de, naar de ikke kunne påskyndes noget mere, paa ingen Maade ville stifte den Nytte, som de ellers vilde kunne gjøre. Jeg tror ikke, man kan forlange, at der skal gjøres saadanne Anstrengelser, som der gjøres i Lande som England og Nordamerika, hvor disse Meddelelser tilveiebringes ganske overordentlig hurtigt, men det forekommer mig dog, at de maa kunne fremkomme noget hurtigere, end det hidtil har været Tilfældet. Jeg skal ikke undersøge, hvor Grunden ligger. Uden Tvivl ligger den deri, at der ikke er tilstrækkelig Arbeidskraft; men om det er hos det